

L'últim pastor de Riudaura

Una vida entre formatges, cabres i acordions al cor de la Garrotxa

En Marc August Muntanya va néixer a Barcelona fa trenta anys. De petit, va arribar a Riudaura i ben aviat va saber que seria pastor. Té un ramat de setanta cabres i una vintena d'ovelles. Se'l coneix com el pastor de Riudaura. També és formatger i acordionista. L'envolta una aurèola d'autenticitat.

MAR CAMPS > TEXT

MARC AUGUST MUNTANYA > FOTOS

>> *Formatges elaborats per Marc August Muntanya.*

Té nom d'emperador romà i cognoms de maqui. Es diu Marc August Muntanya Masana i, a part de tenir un nom curiosíssim, ha escollit una vida ben atípica. És pastor. Des de petit, tenia molt clar què volia ser de gran. El cor ja li ho deia, quan, des de la seva casa enlairada a les muntanyes de Riudaura, veia els ramats del poble. Els seus pares van copsar la fal·lera d'en Marc August i van decidir enviar-lo, en el seu temps lliure, a aprendre l'ofici. «Em manaven fer les feines més desagradables, moure bales de palla o recollir els fems. Volien que ho avorrís però, igualment, m'agradava», recorda rient.

En Marc August va començar a estudiar història a la universitat, i a mitja carrera va decidir anar-se a formar en una escola per a pastors. I va viure durant un any al bell mig del País Basc, on va aprendre a fer formatges. Quan va tornar-ne, va reprendre els estudis i va traslladar-se fins a Estònia

a fer un Erasmus. Després d'aquesta experiència va decidir que finalment —ho diu amb les seves pròpies paraules— «es llençava a la piscina». Al principi va ser difícil, assegura, ja que els seus pares, fills de Barcelona, no venien de pagès.

Es va passar tres anys construint un corral de fusta al costat de casa seva. Avui, s'hi aixopluguen vint ovelles ripolleses i una setantena de cabres. Dues frases inscrites a la fusta donen la benvinguda a l'estable. Una és un vers de Miquel Martí i Pol: «Tot està per fer i tot és possible». L'altra, una de Virgili en llatí: «*O fortunatos nimium, sua si bona norint, agricolas*». La cita ve a dir que els pastors serien vertaderament afortunats si sabessin tot allò que posseeixen. «Els pastors no ens adonem de la sort que tenim, alguns lamenten que són pobres i som infinitament rics», comenta. Ell, en canvi, no sembla dubtar-ne ni un instant.

Des del seu corral i des de les altures de la casa, es respira un ambient bucòlic.

Es va passar tres anys construint un corral de fusta al costat de casa seva. Avui, s'hi aixopluguen vint ovelles ripolleses i una setantena de cabres

No només per la sentència de Virgili. En Muntanya traspua una autenticitat poc habitual. A part de pastor, és formatger i acordionista. Porta barba, allunyada d'aquelles que ara s'han posat de moda, va descalç i s'abriga amb un *marcelino* granat. Comença i acaba de treballar quan s'aixeca i es pon el sol. Tant se val què repiquin les campanes o què digui el rellotge. Muny el seu ramat —amb les seves pròpies mans, naturalment— quatre hores al dia. I en pastura unes cinc més. Se li fan curtes. No necessita ni llibres per distreure's. En té prou desxifrant cadascun dels gestos les seves cabres i ovelles. Les coneix totes i defensa que, per a ell, no són un simple número. Ho diu mentre una cabra d'ulls blavíssims se li apropa i li acarona la mà: «És la Sirena. M'ha flairat el formatge que he agafat. Ha perdut la mare, i per això busca la llet», afegeix.

Quan ha d'elaborar formatges i no pot acompanyar el ramat, té un sistema per controlar-lo. Posa un GPS a la cabra més llesta i, així, pot saber exactament on es troben amb el mòbil. De tant en tant, abandona el bestiar per tocar l'acordió i entonar cançons populars. Com feien els vells músics de muntanya. Ell, però, va més lluny de les seves contrades i recorre els casals catalans escampats per Europa. «Canto "En

Joan petit com balla", i la gent que fa anys que viu fora del país s'emociona», explica.

Fa més de vint anys, hi havia tres ramats al poble. Avui, només hi ha el seu, i ell s'ha convertit en l'últim pastor de Riudaura. Ben convençut, i amb els peus arran de terra, diu que s'hi vol dedicar la resta de la seva vida.

Mar Camps és periodista.

>> *Dos twitters de Marc August Muntanya (a la foto de l'esquerra) @peredelescabres.*

A dalt, amb el comentari: «En rigorós directe...».

A sota, el twitter diu: «Més ingenu que optimista potser, a l'entrada del corral hi tinc això, x no perdre l'esperança».

Quan no pot acompanyar el ramat, té un sistema per controlar-lo. Posa un GPS a la cabra més llesta i, així, pot saber exactament on es troben amb el mòbil